

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

ZATURDAG 8 MEI 1880

Ingezonden stuk. (hoort eigenlijk thuis op blad 1880i3)

Elk wat wils

De heer *M.A. Hoogerbrugge* behoort naar veler meening tot lid der Provinciale Staten te worden gekozen.

Behoort dat zoo? Men oordeele en zegge met ons neen!

Er was eens een tijd, dat de heer *Hoogerbrugge* ijverde voor het zieleheil der Smilder ingezetenen. Hij predikte naar het hart van de meest regtzinnige confessioneelen in den lande. Hij predikte “dierbaar” in één woord, en gunde zich ten overvloede geen rust voor en aleeer te Smilde eene “christelijke” school werd gesticht.

De heer *H.* blaakte van ijver; elke gelegenheid greep hij aan om te strijden tegen een iegelijk, die niet in “de waarheid” was. Wel maakte een tamelijk onbeduidend persoon zich bespottelijk, toen hij zoo ongeveer riep: “liever vallen met een *Gefken* en *van Foreest* door den bijl der radicalen dan...”; maar hij toonde in allen gevalle weder, dat die radicalen (lees liberalen) in zijn oog vreeselijke lieden waren, die met hunne bijlen hakten alsof alles, zelfs *Hoogerbrugge* moest vallen.

“Van mijne bekeering kan geen sprake zijn”, verklaarde de heer *Hoogerbrugge* in den zomer van het vorige jaar.

Of de confessioneelen hem zullen blijven steunen; Moog’lijk is ’t wel, maar waarschijnlijk is ’t niet.

Men leze ’t geen volgt.

Later kwam er een tijd, dat de heer *Hoogerbrugge* niet meer “oefende”, niet meer optrad als kampioen voor de orthodoxie en niet meer tegen de liberalen streed.

Hij behoorde tot de stillen in den lande. Sommigen beweerden, dat de heer *H.* niet meer tot “de vrienden” wilde gerekend worden. Wat hiervan zij – hij zweeg, tot hij eindelijk in de *Prov. Drentsche en Asser Courant* verklaarde, dat van zijne bekeering geen sprake kon zijn en – dat hij behoorde tot de geavanceerd liberalen. Toch niet bekeerd! Men lachte; maar velen stemden den rijken *Hoogerbrugge*, die toch op zóó zonderlinge wijze zich wilde handhaven op de plaats, waar hij vroeger zich in geenen deele aan liberalisme te buiten ging. Zal men hem weder stemmen?

Men leze ’t geen volgt.

Nog later kwam er een tijd, dat te Smilde eene afdeeling van den Nederlandsche Protestantenvbond werd opgericht, eene vereeniging, die van zich zelve getuigt: “van alle vrijzinnige rigtingen vertegenwoordigt de Nederlandsche Protestantenvbond de vrijzinnige.” Van dien bond nu werd ook lid de heer *M.A. Hoogerbrugge*, de man, die vroeger ijverde voor het orthodox geloof onzer vaderen.

“Van mijne bekeering kan geen sprake zijn.”

Als het laatste prentje van de rarekiek is vertoond komt het eerste weder aan de beurt.

Wie weet!

XELA.